

อกิประยคคลินิคร่วมพยาธิ อาการหัวใจวายในผู้ป่วยเด็ก

โชคมา บีกมานันท์*
บุญช่วย วัฒนธรรมรักษ์**

ผู้ป่วยเด็กชาย อายุ $6\frac{1}{2}$ เดือน รับไว้รักษาในโรงพยาบาลด้วยอาการสำคัญคือ หายใจลำบาก ไข้สูง และไอ 3 วัน ก่อนมาโรงพยาบาล

ผู้ป่วยเป็นบุตรคนที่ 3 คลอดปกติแต่มารดาสังเกตว่าเมื่อแรกเกิดร้องเสียงค่อนข้าง กำลังแข็งและชาอ่อนกว่าบุตรคนอื่นๆ การเจริญเติบโตต่อมาร้ากกว่าพ่อคนอื่น มีอาการบ้วนเป็นไข้หวัดไออยู่เสมอและมารดาต้องพาไปรักษาตามคลินิกแพทย์บ่อยๆ

ประวัติครอบครัว บิดาอายุ 30 ปี มารดาอายุ 26 ปี สุขภาพแข็งแรง พี่ชายคนที่ 2 เสียชีวิตเมื่ออายุ 5 เดือน จากอาการไข้ ไอเรื้อรังและแข็งขาไม่มีแรงคล้ายกับผู้ป่วยแพทย์ให้การวินิจฉัยว่าโรคปอดบวมและเลือดออกในช่องปอดเป็นสาเหตุทำให้ถึงแก่กรรม พี่ชายคนแรกอายุ 3 ปี สุขภาพแข็งแรง

3 วันก่อนมาโรงพยาบาลผู้ป่วยมีไข้ ไอหายใจลำบาก แพทย์เวชบัญชิดหัวไปให้การวินิจฉัยว่ามีน้ำในช่องทั้มหัวใจจากการถ่ายภาพ

รังสีทรวงอกซึ่งพบว่าหัวใจโต จึงแนะนำให้มารักษาต่อที่โรงพยาบาล

การตรวจร่างกายแรกนับ ลักษณะผู้ป่วยแสดงว่าเจ็บหนัก ชีด และหอบ น้ำหนักตัว 7 กก. อุณหภูมิ 38.5°C. หายใจ 60 ครั้ง/นาที อัตราเต้นหัวใจ 150 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 100/60 มม. ปรอท

ระบบทางเดินหายใจ พังได fine crepitation และ wheezing rhonchi ที่ปอดทั้งสองข้างหน้าอกโป่ง ไดยันเสียงหัวใจเด่น เบ้า มีเสียง gallop แต่ไม่ไดยันเสียง murmur ชีพจรเด่นแรง ตับโตกลำได้เดชายีกรงขวา 5 ซ.ม. ผิวเรียบ ขอบแหลม ม้ามโตพอกลำได้ ตรวจล้านเนื้อมี tone น้อย

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ฮีโนไโกลบินร้อยละ 10 กรัม เม็ดเลือดขาว 5500/ลบ.มม. polymorphonuclear เชลล์ร้อยละ 28 lymphocyte ร้อยละ 63 monocyte ร้อยละ 3 band form ร้อยละ 6 บลัสสาวะปกติ น้ำตาลในเลือด

* แผนกการเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
** แผนกพยาธิวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร้อยละ 120 มก. BUN และ creatinine ร้อยละ 5 และ 0.8 มก. ตามลำดับ ปริมาณเอลีคโตรไอล์ฟ ปกติ SGOT 200 ยูนิต ไม่พบเชื้อจากการเพาะเชื้อจากโลหิต และ throat swab ภาพรังสีทรวงอกแสดงหัวใจใหญ่ทุกด้าน และมีการคั่งของน้ำในปอดเล็กน้อย ตรวจหัวใจได้ด้วยคลื่นไฟฟ้าพบว่ามีอัตราเต้นสั่น้ำเงินอ 136 ครั้ง/นาที PR interval สั้น 0.08 วินาที ค่าเฉลี่ยของ QRS axis ใน frontal plane $+50^\circ$ ส่วน precordial leads พบรคลีนไฟฟ้า R สูงมากและ S ลึกมาก ตั้งแต่ V₁ ถึง V₆ พบร Q ลึกใน precordial leads ด้านซ้าย ซึ่งแสดงว่าหัวใจส่วน ventricle ไปทั้งสองข้าง ตัดชันเนื้อจากกล้ามเนื้อ gastrocnemius ตรวจทางพยาธิวิทยาพบมีช่องว่างในเซลล์กล้ามเนื้อจากการย้อมด้วยสี H&E เมื่อย้อมด้วยสีพิเศษเพื่อหา glycogen พบว่าเซลล์กล้ามเนื้อติดสีเข้ม Glucagon test ให้ผลบวก การตรวจอัมส์ periodic Acid-Schiff จากเซลล์ lymphocyte พบรี granules ใน cytoplasm ของเซลล์ ภาพรังสีทรวงอกของบิดามารดาปกติ ภาพรังสีทรวงอกและอายุกระดูก ปริมาณน้ำตาลในเลือดของพี่ชายคนโตปกติ

การรักษา

ได้รับการรักษาด้วย digitalis ยาขับน้ำสava และยาปฏิชีวนะ ผู้ป่วยอาการดีขึ้นและได้รับ

อนุญาตให้กลับบ้านได้ หลังจากที่อยู่โรงพยาบาล 3½ สัปดาห์

ผู้ป่วยกลับมาพบแพทย์เฉพาะทางระบบโรคหัวใจ และระบบต่อมไร้ท่อเป็นครั้งคราว แพทย์พบว่าลิ้นผู้ป่วยยื่นออกมากจากปาก และ tone ของกล้ามเนื้อน้อยลงชัดเจนขึ้น อาการของปอดอักเสบปอยๆ แต่ได้รับการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะเป็นครั้งคราว

แพทย์รับผู้ป่วยไว้รักษาในโรงพยาบาลอีกครั้งหนึ่ง เมื่ออายุได้ 10 ½ เดือนด้วยอาการหายใจลำบากมาก ตรวจร่างกายแล้วพบว่า ชีด กระสับกระส่าย อาการหนัก น้ำหนักตัว 7 กก. อุณหภูมิ 39.5 ° ซ. ชีพจร 124 ครั้ง/นาที หายใจ 70 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 100/70 มม. ป্রอท ระบบทางเดินหายใจฟังได้ fine crepitation ทั่วไปที่ปอดทั้งสองข้าง พั่งเสียงหัวใจได้ยินเสียง murmur ชนิด soft ejection systolic ตลอดขอบกระดูกหน้าอกด้านซ้าย เสียง 2 ที่ pulmonic area ปกติ ชีพจรเต้นแรงปกติ tone ของกล้ามเนื้อติดลิ้น

การตรวจทางห้องปฏิบัติการ ไขโนโกรบินร้อยละ 10 กรัม เม็ดเลือดขาว 15000/ลบ.มม. polymorphonuclear เซลล์ร้อยละ 72 lymphocyte ร้อยละ 22 monocyte ร้อยละ 4 eosinophil ร้อยละ 1 และ basophil ร้อยละ 1 บลัสสava ปกติไม่พบเชื้อในการเพาะเชื้อจากน้ำสava ปริมาณเอลีคโตรไอล์ฟปกติ เพาะเชื้อจาก

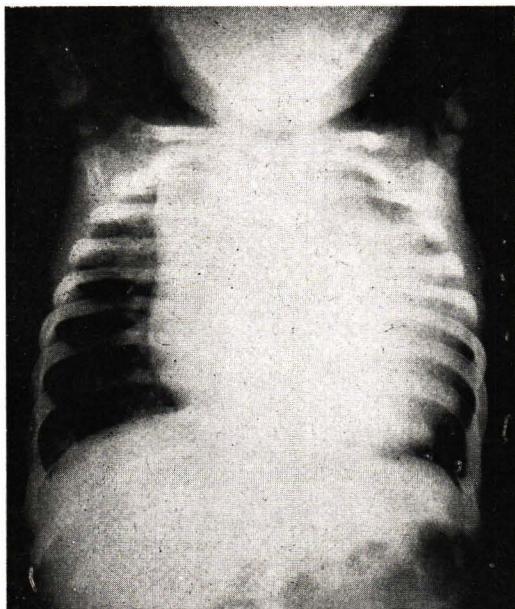
throat swab พนแบบที่เรียกว่า Klebsiella ซึ่งไตรต่อยยาปฏิชีวนะ Bactrim, Garamycin, Colistin และ Keflin ภาพรังสีทรวงอกและการตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้าพบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อรับไว้ครั้งแรก

ผู้ป่วยได้รับยาปฏิชีวนะในการรักษาภาวะติดเชื้อในปอด นอกจากนั้นได้รับยาขับปัสสาวะยาลดไข้ อัลกอเจน และน้ำทางหลอดเลือดดำ แต่อาการไม่ดีขึ้น และถึงแก่กรรมภายในหลังอยู่โรงพยาบาล 1 $\frac{1}{2}$ สัปดาห์

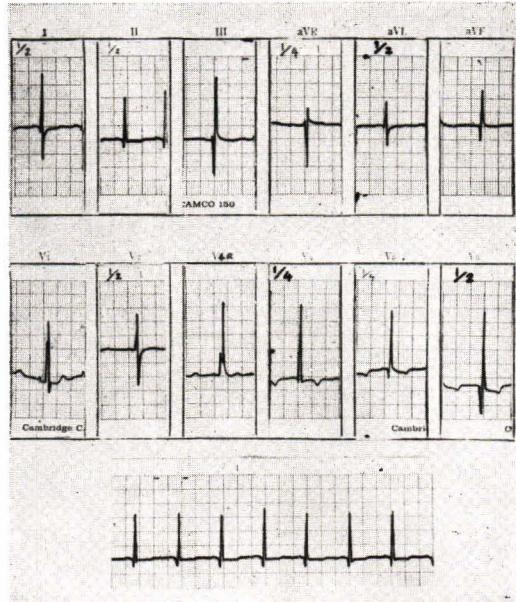
พ.ญ. ไซดีมา:

ผู้ป่วยเป็นเด็กชายเจนอายุ 6 $\frac{1}{2}$ เดือน รับไว้รักษาที่แผนกการเวชศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เป็นครั้งแรกด้วยอาการสำคัญ คือ หายใจลำบาก ใช้สูงและไอ ก่อนมาโรงพยาบาล 3 วัน ประวัติการทึบคอร์ป์และการคลอดปกติ แต่มารดาสังเกตว่าผู้ป่วยร้องเสียงค่อยๆ และมีกำลังชาและแขนอ่อนกว่าบุตรคนอื่น ๆ การเจริญเติบโตปกติ กว่าพื่องและมีประวัติเป็นหวัดและไอบ่อยๆ ประวัติครอบครัวที่สำคัญคือ พี่ชายคนที่ 2 ของผู้ป่วยถึงแก่กรรม เมื่ออายุได้ 5 เดือนเศษด้วยอาการไอ ไอเรื้อรัง และอาการแขนไม่มีแรงคล้ายคลึงกับผู้ป่วย แพทย์บอกการดาวาถึงแก่กรรมจากโรคปอดบวมและเจาะได้เลือดจากช่องปอด แต่ไม่ได้รับการตรวจทุกพ จากประวัตินี้เป็นไปได้ว่าไม่ที่ผู้ป่วยอาจเป็นโรคด้วยทางกรรมพันธุ์

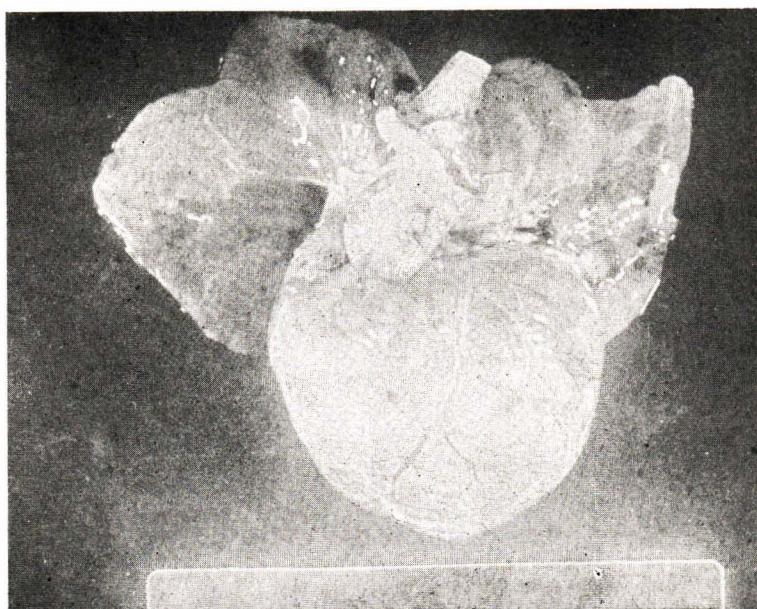
จากประวัติการเจ็บป่วย เมื่อแพทย์พบร่วมกับไข้ตามจากภาพรังสีทรวงอก จึงส่งผู้ป่วยมารับการรักษาต่อในโรงพยาบาลโดยสงสัยว่ามีน้ำในช่องหัวใจ การตรวจร่างกายที่สำคัญ คือ ลักษณะชีด เจ็บหนัก และหอบ น้ำหนักตัว 7 กก. อุณหภูมิ 38 ° ช. หายใจ 60 ครั้ง/นาที หัวใจเต้นเร็ว 150 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 100/60 มม. ปฐอห พึงได้ fine crepitatiton และ wheezing rhonchi ที่ปอดทั้งสองข้าง เสียงหัวใจเต้นเบา และมีเสียง gallop ตับโตคลำได้ 5 ช.ม. ได้ร่ายໂຄງຂວາ pulse pressure กว้าง อาการต่างๆ เช่นหัวใจเต้นเร็ว หายใจลำบาก และหอบ มีอาการคั่งของเลือด คือ ตับโตมาก เหล่านี้เป็นข้อบ่งว่าผู้ป่วยอยู่ในภาวะหัวใจวาย (Congestive heart failure) ส่วนอาการแสดง ใช้สูง หายใจลำบากและพึงได้ fine crepitatiton ที่ปอดนั้น แม้ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของภาวะหัวใจวายได้แต่ต้องนึกถึงโรคปอดอักเสบจากการติดเชื้อร่วมด้วย เนื่องจากมีประวัติของการมีไข้และการอักเสบของระบบทางเดินหายใจส่วนต้นนำมายังผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ซึ่งพบปริมาณ SGOT 200 ยูนิต แสดงว่าจะต้องมีการทำลายของกล้ามเนื้อลายหรือเซลล์ของตับ ภาพรังสีทรวงอก (รูปที่ 1) ก็แสดงว่าหัวใจโตมากเกินเด่นช่องอก และมีเลือดคงในปอดเล็กน้อยเมื่อให้การวินิจฉัยว่าผู้ป่วยอยู่ในภาวะหัวใจวายแล้วขึ้นต่อไป

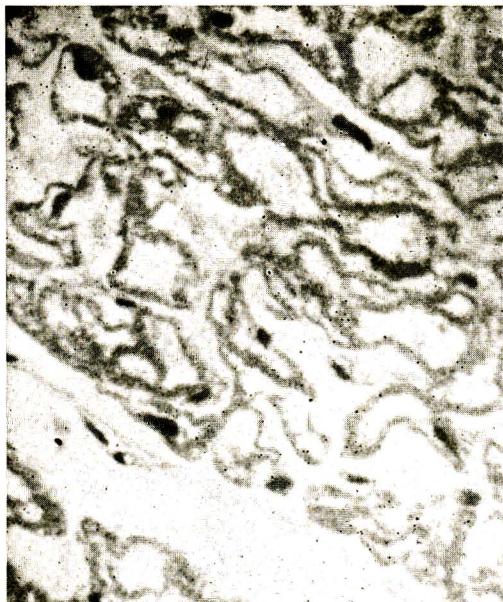
รูปที่ 1 แสดงหัวใจโตมาก เก้อนเต็มข่องอก

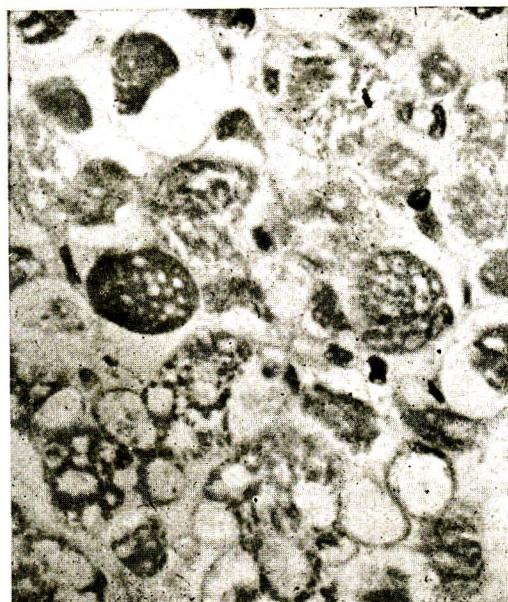
รูปที่ 2 การตรวจหัวใจด้วยคลินิไฟฟ้าพบว่า Printerval สั้นมากเพียง 0.08 วินาที

รูปที่ 3 แสดงหัวใจโตมากจนกดให้ปอดทึบสองข้างแพน

รูปที่ 4 แสดงเซลล์กล้ามเนื้อหัวใจขนาดใหญ่ชั้น และมี
ช่องว่างภายในเซลล์ ลักษณะคล้ายผ้าอุกไม้ผล

รูปที่ 5 แสดงเซลล์กล้ามเนื้อลายพองชั้นมาก ภายในมี
ช่องว่าง ซึ่งพสูจน์ว่าเป็น glycogen โดยการ
ย้อม periodic Acid Schiff

ก็คือหัวสาเหตุที่ทำให้เกิดภาวะหัวใจวายเพื่อจะได้ให้การรักษาที่ถูกต้องตามสาเหตุ จากการตรวจร่างกายอาจจำแนกสาเหตุที่ทำให้เกิดภาวะหัวใจวายได้ดังต่อไปนี้

1. โรคหัวใจชนิดมี cyanosis เช่น
 - Total anomalous pulmonary venous drainage
 - Double outlet right ventricle
 - Transposition of the great vessels
 - Tricuspid atresia
 - Truncus arteriosus เป็นต้น

ในพวณนี้สามารถวินิจฉัยแยกโรคได้เนื่องจากผู้ป่วยไม่มีอาการแสดงว่าเล็บหรือริมฝีปากมีสีเขียว

2. Coarctation ของหลอดเลือดแดง aorta สามารถวินิจฉัยแยกโรคโดยการคลำชีพจรที่บริเวณขาหนีบหั้งสองข้าง ซึ่งผู้ป่วยที่มี coarctation ของหลอดเลือดแดง aorta จะคลำชีพจรที่บริเวณขาหนีบไม่ได้หรือถ้าได้ก็จะเบาและรู้สึกช้ากว่าที่แข็ง

3. Big left to right shunt เช่น VSD (Ventricular septal defect), PDA (Patent ductus arteriosus) สามารถวินิจฉัยแยกโรคจาก การฟังได้เสียง murmur ของหัวใจ เช่น ถ้าเป็นชนิด pansystolic ที่ส่วนล่างของกระดูกหน้าอกด้านซ้าย ก็น่าจะเป็น VSD หรือเป็นชนิดได้ยินตลอดเวลาทั้ง systole และ diastole บริเวณซ่องระหว่างกระดูกซี่โครงที่สองด้านซ้ายให้กระดูก

ใบปลาร้าและเสียง murmur กระหายขึ้นข้างบน ก็จะเป็น PDA นอกจากนั้นในพวณนี้หากภาพรังสีทรวงอกจะพบมีลักษณะเลือดไปสู่ปอดเพิ่มขึ้น แต่ในผู้ป่วยรายนี้ไม่พบการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

4. ความผิดปกติของ endocardial cushion ซึ่งมักพบร่วมกับ Down's syndrome และหากภาพรังสีทรวงอกจะพบลักษณะเลือดไปสู่ปอดเพิ่มขึ้น ซึ่งลักษณะนี้ตาข่ายผู้ป่วยไม่ง่เป็น Down's syndrome และภาพรังสีทรวงอกมีเลือดไปสู่ปอดปกติ จึงไม่น่าก่อ疾สาเหตุนี้

5. ภาวะการเต้นของหัวใจไม่สม่ำเสมอ สามารถแยกโรคได้จากการตรวจร่างกายซึ่งหัวใจของผู้ป่วยเต้นเป็นจังหวะสม่ำเสมอและยืนยันได้ว่าหัวใจเต้นเป็นจังหวะสม่ำเสมอจากการตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้า

6. กลุ่มที่ขาดอ็อกซิเจน สามารถแยกโรคได้ เพราะผู้ป่วยไม่มีประวัติการคลอดผิดปกติหรือคลอดยาก ซึ่งทำให้เกิดภาวะขาดอ็อกซิเจนในเลือด ไม่มีอาการแสดงของการอุดตันทางเดินหายใจส่วนบน ต่อมthonซิลหรือต่อม adenoid โตไปอุดทางเดินหายใจส่วนบนไว้ทำให้เกิดการขาดอ็อกซิเจนอย่างgraveทันที

สาเหตุที่น่าจะนึกถึงในผู้ป่วยที่มีอาการหัวใจวาย และ หัวใจโตมากจากภาพรังสีทรวงอกคือ กลุ่มโรคที่มีต้นเหตุจากกล้ามเนื้อหัวใจโดยตรงได้แก่

1. Endocardial fibroelastosis เป็นโรคที่พบบเนื้อเยื่อ fibrous และกอญ์ทำให้ endocardium หนาขึ้นทั่วไป การหดตัวของกล้ามเนื้อหัวใจเป็นไปได้ไม่ดี ปริมาณเลือดที่หัวใจสูบฉีดออกไปน้อยกว่าปกติทำให้คลำซีพารวัลส์เกินกว่าปกติ แต่ผู้ป่วยรายนี้ลักษณะเช่นพิจารณ์เร็วและแรง การตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้าตลอดจนการส่วนหัวใจและหลอดสร้างทิบแสงเพื่อฉลักหัวใจเฉพาะแห่งจะช่วยแยกโรคได้แน่นอน

2. กล้ามเนื้อหัวใจอักเสบ ผู้ป่วยมักมีประวัติการติดเชื้อของระบบทางเดินหายใจส่วนบนมาก่อน และเกิดอาการหัวใจวายตามมาซึ่งคล้ายกับผู้ป่วยรายนี้ แต่จากการตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้าไม่สนับสนุนการวินิจฉัยโรคในผู้ป่วยรายนี้

3. Cardiac beriberi ในประเทศไทยกำลังพัฒนา เช่นประเทศไทยน่าจะนึกถึงโรคที่ได้รับผ่านมาหลายด้วยอาการหัวใจวายอย่างเฉียบพลัน และมีอาการแสดงผิดปกติทางระบบประสาท เช่น เด็กร้องเสียงค้ออย deep tendon reflex ลดลง เป็นต้น pulse pressure กว้างกว่าปกติและซีพารวัลส์จะเป็น bounding หรือ pistol shot ซึ่งจัดอยู่ในพวกรหัวใจชนิด high output พวกรนี้จะมีอาการดีขึ้นทันทีเมื่อได้รับการฉีด thiamine หรือไવิตามิน B₁

4. โรคหัวใจชนิด rheumatic พบร้าได้ในเด็กอายุประมาณ 6—8 ปี ซึ่งไม่น่านึกถึงใน

ผู้ป่วยรายนี้ นอกจากนี้ความประวัติมีไข้และปวดข้อ намาก่อน

5. โรคหัวใจชนิดที่มีการสะสม glycogen เป็นโรคถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ โดย autosomal recessive gene ผู้ป่วยมีอาการหัวใจวายเนื่องจากการเกะตัวของ glycogen ที่กล้ามเนื้อหัวใจอย่างมากมาย โรคนี้เกิดเนื่องจากขาดเอนไซม์ L-glucosidase หรือ acid maltase ซึ่งใช้ในการเปลี่ยน glycogen ให้เป็นน้ำตาลกลูโคส

6. ภาวะมีน้ำในช่องหุ้มหัวใจ พบรหัวใจโตมากได้จากการพังสีทรวงอก แต่จากการตรวจร่างกายจะพบมี pulse pressure แคบ เสียงหัวใจได้ยินค่อยๆ กว่าปกติ การตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้าจะช่วยสนับสนุนการวินิจฉัยโรคให้แน่นอนขึ้น

7. Cretinism อาการและอาการแสดงคล้ายคลึงกับผู้ป่วยรายนี้ เด็กจะร้องเสียงเห็นมลั่นโต กล้ามเนื้อไม่ค่อยมีกำลัง แต่หัวใจจะไม่โตมากหรือขนาดปกติ ซึ่งเห็นจากการถ่ายภาพรังสีทรวงอก

ดังนั้นสาเหตุของหัวใจวายร่วมกับลักษณะหัวใจโตมากจากภาพรังสีทรวงอก ในผู้ป่วยรายนี้ที่น่าจะนึกถึงคือ

- Endocardial fibroelastosis
- Cardiac beriberi
- โรคหัวใจชนิดที่มีการสะสม glycogen

- ภาวะมีนาในช่องหัมหัวใจ
- กล้ามเนื้อหัวใจอักเสบ

ผลการตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้า (รูปที่ 2)

พบว่าในผู้ป่วยรายนี้หัวใจเต้นสม่ำเสมอในอัตรา 136 ครั้ง/นาที (ภายหลังได้รับ digitalis และ)
QRS axis + 50° มีลักษณะที่เปล过大และสำคัญมาก คือ PR interval สั้นมาก เพียง 0.08 วินาที (ปกติ 0.12–0.16 วินาที) มีคลื่นไฟฟ้า R และ S สูงมากใน precordial leads และ ความสูงของคลื่นไฟฟ้าเบ็นเพียง 1/4 ของความสูงปกติ นอกจากนี้ยังพบคลื่นไฟฟ้า Q และ inverted T ใน precordial leads ทางชัยแสดงว่าหัวใจส่วน ventricle โดยมากทั้งด้านซ้ายและขวาจากผลการตรวจดังกล่าว สามารถแยกโรคซึ่งเป็นสาเหตุของหัวใจหายออกໄไปได้ คือ

1. ภาวะมีนาในช่องหัมหัวใจ พวณ์คลื่นไฟฟ้าต่ำ มีการเปลี่ยนแปลงของคลื่นไฟฟ้า ST และ T การตรวจร่างกายจะพบ pulse pressure แคบ ซึ่งตรงข้ามกับผู้ป่วยรายนี้

2. Cardiac beriberi พวณ์พบร่วม PR interval ยาวกว่าปกติ คลื่นไฟฟ้าจะสูงกว่าปกติ พร้อมกับมี QRS และ ST-T เปลี่ยนแปลง แต่ผู้ป่วยรายนี้มี PR interval สั้นมาก

3. Cretinism พวณ์คลื่นไฟฟ้าต่ำเนื่องจากความดันทานของเนื้อเยื่อเพิ่มขึ้น คลื่นไฟฟ้า T มีลักษณะรูปโดม หรือ Mosque's sign และอาจไม่มี ST segment เลย

4. กล้ามเนื้อหัวใจอักเสบ พวณ์พบร่วมไฟฟ้า QRS ต่ำกว่าปกติ และมีการเปลี่ยนแปลงของ ST-T แต่ผู้ป่วยรายนี้ มี QRS สูงมาก ผู้ป่วยรายนี้มีลักษณะสำคัญเฉพาะของการตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้า ในการวินิจฉัยว่าเป็นโรคหัวใจชนิดที่มีการสะสม glycogen คือ มี PR interval สั้นมาก ๆ หัวใจหงดด้านซ้ายและขวาโดย Caddell และ Whitemore¹ รายงานลักษณะสำคัญของการตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้าในโรคหัวใจชนิดที่มีการสะสม glycogen และให้สมมติฐานว่าการที่มี glycogen จำนวนมากไปเกินติดอยู่ที่กล้ามเนื้อหัวใจตลอดงานถึงระบบที่นำกระเสไฟฟ้าต่าง ๆ อาจช่วยทำให้การนำกระเสไฟฟ้าผ่านไปเร็วขึ้นเป็นผลให้มี PR interval สั้นกว่าปกติ

ดังนั้นจากประวัติ การตรวจร่างกายและการตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้า สามารถให้การวินิจฉัยโรคผู้ป่วยรายนี้คือโรคหัวใจชนิดที่มีการสะสม glycogen (Glycogen storage disease of the heart)

การตรวจต่าง ๆ ที่ทำต่อไปคือการตัดชิ้นเนื้อจากกล้ามเนื้อ gastrocnemius ข้างซ้ายพบว่ามีช่องว่างในเซลล์กล้ามเนื้อ และจากการย้อมโดยวิธีพิเศษเพื่อดู glycogen พบมี glycogen สะสมอยู่เป็นจำนวนมาก Glucagon test ให้ผลอยู่ในเกณฑ์ปกติ การย้อมสีของเซลล์ lymphocyte โดย P.A.S. ก็พบมี glycogen ติดอยู่ใน cytoplasm

ของเซลล์³ ซึ่งบ่งชี้ว่าไม่เชื่อว่าเป็นสิ่งที่มีลักษณะเฉพาะของโรคนี้ เพราะในคนปกติก็สามารถพบได้ เช่นกัน แต่มีจำนวนน้อย

โรคที่มีการสะสม glycogen นี้ นายแพทย์ Pompe⁵ เป็นคนแรกที่อธิบายไว้ตั้งแต่ ค.ศ. 1932 ว่าเป็นโรคถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ ซึ่งมีความปกติเกี่ยวกับ metabolism และถ่ายทอดโดย recessive autosomal gene แบบได้เป็น 6 ประเกทแล้วแต่ การขาดอีนซัมม์เดลล์ชนิด Cori เป็นผู้อธิบายลักษณะของประเกทที่ 2 ซึ่งเป็นประเกทที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจ ตับและระบบประสาท

Hers ในปี ค.ศ. 1963 สามารถแสดงว่าโรคนี้เกิดจากการขาดอีนซัมม์ acid maltase หรือ L-glucosidase ซึ่งเป็นตัวสำคัญในการเปลี่ยน glycogen เป็นน้ำตาลกลูโคส เมื่อขาดอีนซัมม์ ตังกล่าวจึงเกิดการคงของ glycogen ในอวัยวะต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกล้ามเนื้อหัวใจ ตับ สมอง ประสาท และกล้ามเนื้อลายหัวใจ

นายแพทย์ บุญชุม พงศ์พาณิช และคณะ⁴ จากโรงพยาบาลรามาธิบดี รายงานผู้ป่วยรายแรกของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2514 และได้วิจารณ์ถึงอาการแสดงทางคลินิกของผู้ป่วยซึ่งไม่ได้กล่าวไว้ในวรรณการแพทย์ต่างๆ คือ

1. ผู้ป่วยมีชีพจรเร็วและแรง
2. Pulse pressure กว้าง

3. จากภาพรังสีทรวงอกจะเห็นมี double contour ทางด้านซ้ายของหัวใจ ซึ่งเข้าใจว่าเกิดจากมี hypertrophy ของกล้ามเนื้อหัวใจอย่างมาก

ข้อวิจารณ์ดังกล่าวเกี่ยวกับผู้ป่วยมีชีพจรแรงมากจะไม่พบในโรคหัวใจวายซึ่งเกิดจากกล้ามเนื้อหัวใจเป็นสาเหตุปฐมภูมิ แต่ที่พบในโรคหัวใจชนิดที่มีการสะสม glycogen เข้าใจว่าเกิดจากหัวใจล่าง ventricle ทั้งสองข้างบีบตัวด้วยความปกติซึ่งสนับสนุนโดยรายงานของ Hernandez และพวก² ในปี ค.ศ. 1966 ที่พบว่าการบีบตัวของหัวใจล่าง ventricle เป็นไปในลักษณะปกติเมื่อฉีดสารทึบแสงขณะสวนหัวใจ

ในปี ค.ศ. 1950 Di Sant' Agnese และพวก⁵ ทำการรับรวมเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับโรคนี้และเสนอสิ่งที่ช่วยสนับสนุนการวินิจฉัยโรคไว้ 4 ประการคือ

1. หัวใจโตมาก

2. ผู้ป่วยมักจะดึงแก่กรรณภัยในอายุ 1 ปีแรกด้วยโรคติดเชื้อของปอด หรือ การอุดตันของระบบทางเดินหายใจจากลิ้นโตก่อนหน้า ที่มี glycogen ไปเกาะเป็นจำนวนมาก (ข้อนี้ไม่พบเสมอไปเพราะมีรายงานผู้ป่วยที่อายุมากที่สุดถึง 39 เดือน)

3. เมื่อตรวจทางพยาธิวิทยาพบลักษณะเฉพาะของกล้ามเนื้อหัวใจเป็น lace work คือ การที่มี glycogen จำนวนมากไปเกาะอยู่ที่เซลล์

กล้ามเนื้อหัวใจ ทำให้เซลล์บวมและเบี้ยด
นิวเคลียสของเซลล์ไปอยู่ที่ขอบ เมื่อย้อมสีธรรมชาติ
จะพบลักษณะเหมือนผ้าลูกไม้ฉลุ

4. สามารถแสดงว่ามี glycogen เกาะอยู่
ตามเซลล์กล้ามเนื้อโดยวิธีปฏิกิริยาทางเคมีหรือวิธี
ชุดชีวเคมี

สรุปผู้ป่วยรายนี้

1. ประวัติของการมีโรคติดเชื้อระบบทาง
เดินหายใจอย่างรุนแรง และถึงแก่กรรมภายในอายุ 1 ปี
แรก (พอกห้องแก่กรรมอายุน้อย ๆ มักมีสาเหตุ
จากการที่ glycogen ไปเกาะตามส่วนต่าง ๆ ของ
เนื้อยื่อ เช่น ลิ้น ทำให้ลิ้นเต็มปากและอุดทาง
เดินหายใจ ที่กล้ามเนื้อลายทำให้กล้ามเนื้อมีกำลัง^{อ่อน} (เป็นเหตุ)

นอกจากนี้ยังมีประวัติครอบครัว
คือ พี่ชาย 1 คน ตายจากโรคหัวใจเมื่ออายุ 5
เดือน แม้จะไม่ได้ทำการตรวจพก็ตามก็คาด
ว่าอาจเป็นโรคเดียวกัน

2. ภาพรังสีทรวงอก แสดงว่าหัวใจโตมาก

3. จากการตัดชิ้นเนื้อจากกล้ามเนื้อไปตรวจ
ทางพยาธิวิทยา พบร่วม glycogen เกาะอยู่ที่
เซลล์กล้ามเนื้อ

4. การตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้า เป็นสิ่ง
ช่วยสนับสนุนการวินิจฉัย

การวินิจฉัย

Glycogen storage of the heart. Type
II (Pompe's disease)

สาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยถึงแก่กรรมคือ broncho-
pneumonia

น.พ. บุญช่วย วัฒนธรรมรักษ์:

ศพรายนี้เป็นเด็กชายไทย การเจริญเติบโต
ของร่างกายปกติไม่พบความผิดปกติภายนอกแต่
กำนิด ผิวนังค์ค่อนข้างชัด ห้องปါ่ง

ส่องตรวจพบที่สำคัญคือ มีน้ำใสลึกลองอยู่ใน
ช่องเยื่อหุ้มหัวใจ 30 มล., ในเยื่อหุ้มปอดข้างละ
20 มล. และในช่องห้อง 150 มล.

หัวใจ หนัก 320 กรัม (ปกติตามอายุผู้ป่วย
ควรหนัก 39 กรัม) หัวใจโตมาก รูปค่อนข้างกลม
หัวใจส่วน ventricle โตหัวใจป่องข้าง ผนัง
ventricle ด้านซ้ายหนา 2 ซม. ส่วน endocar-
dium ของ ventricle ด้านซ้ายสีไม่มันและหนา
papillary muscles แสดง hypertrophy ลิ้น
หัวใจปกติ ไม่พบความผิดแต่กำนิดภายในหัวใจ
หรือที่หลอดเลือดขนาดใหญ่

ปอด ข้างซ้ายແบบเนื้องจากดูกดโดยหัวใจ
ชีวโตมาก (รูปที่ 3) ปอดหงส่องข้างหนัก 160 กรัม

ตับ หนัก 510 กรัม สีแดงคล้ำปนน้ำตาล
และแข็ง

ม้าม หนัก 20 กรัม สีแดงอมม่วงและแข็ง
ไห ข้างซ้ายหนัก 50 กรัม ข้างขวาหนัก
45 กรัม ผิวผ่าลักษณะเสี้ยด และชัน
สมอง ไม่มีสิ่งผิดปกติซึ่งมองเห็นด้วยตาเปล่า

ผลพยาธิวิทยาจากกล้องจุลทรรศน์ส่องไฟบ่มีความผิดปกติที่สำคัญคือ หัวใจ และ กล้ามเนื้อลาย (gastrocnemius, กล้ามเนื้อรหัสหัวง กระดูกซี่โครง, psoas, กระบังลมและฉัน)

พบเซลล์กล้ามเนื้อหัวใจขนาดใหญ่ขึ้นนิ่งช่องว่างภายในเซลล์ เนื่องจากมี glycogen เกาะอยู่มาก ลักษณะเซลล์กล้ามเนื้อหัวใจเต่งตึงเซลล์ใส เหมือนรูปทรงกระบอกกลวงล้อมรอบด้วย cytoplasm เป็นรั้นบางๆ คล้ายผ้าลูกไม้คลุ (รูปที่ 4) กล้ามเนื้อลาย แสดงเซลล์กล้ามเนื้อพองขึ้นมาก ภายในนิ่งช่องว่าง เนื่องจากมี glycogen เกาะอยู่ชั่งยืนนิ่ง โดยการให้ผลบวกต่อการย้อม periodic Acid-Schiff เมื่อย้อมเซลล์กล้ามเนื้อ ด้วยเอนไซม์ diastase สีที่ติดสีเหล่านี้จะหายไป (รูปที่ 5)

ด้วย พbmีการขยายตัวของ sinusoid และหลอดเลือดดำตรงกล้าม มีเลือดคั่ง เซลล์ของตับปกติ

ผ้าม พbmีเลือดคั่ง

ไต ไม่พบสีผิดปกติ

การวินิจฉัยทางพยาธิวิทยา

1. Glycogen storage disease involving heart and skeletal muscles (type II or cardiomyopathic glycogen disease)
2. Pericardial effusion 30 ml.
3. Chronic passive congestion of the liver and spleen
4. Pulmonary atelectasis, left
5. Hydrothorax 20 ml. left
6. Hydroperitoneum 150 ml.

เอกสารอ้างอิง

1. Caddell JL, Whittemore R : Observations of generalized glycogenosis with emphasis on electrocardiographic changes. Pediatrics 29 : 743-63, 62
2. Hernandez A Jr, Marchesi V, Goldring D, et al : Cardiac glycogenosis. Hemodynamic, angiographic, and electron microscopic findings-report of a case. J Pediatr 68 : 400-12, 66
3. Nihill MR, Wilson DS, Hugh-Jones K : Generalized glycogenosis type II (Pompe's disease). Arch Dis Child 45 : 122-9, 70
4. Pongpanich B, Peeeyosombat C, Rataneubol K : Glycogen storage disease of the heart. First reported case in Thailand. Far East Med J 7 : 250, 71
5. Whitternore R, Caddell JL : Metabolic and nutritional diseases. Text book of heart disease in infants, children and adolescence by Mess AJ, Adams FH. Baltimore, Williams and Wilkins, 1968